

også er sandsynligt, at langt de fleste bilfabrikanter har sørget for at gøre filtre til standardudstyr.

Med hensyn til husholdningernes forbrug af elektricitet har det stigende antal husstande og en øget velstand medført et større forbrug af elektriske apparater og varige forbrugsgoder. Men det samlede energiforbrug til rumopvarmning og husholdningsapparater er faktisk faldet pr. husstand, nemlig med 6,7 pct. i perioden 1990-2002, og det på trods af at vi altså har fået mere plads og som sagt meget nyt elektrisk udstyr.

En væsentlig årsag til det er, at danskerne vælger mere energiøkonomiske apparater. Andelen af A- og B-mærkede køleskabe steg f.eks. fra 27 pct. af salget i 1994 til 96 pct. af salget i 2006, og i efteråret gennemførte Miljøministeriet en kampagne under overskriften »Grønt ansvar«, som netop også havde til hensigt at tilskynde borgerne og de offentlige indkøbere til i højere grad at tage hensyn til miljøet i de mange valg, de gør i dagligdagen, f.eks. ved at købe miljømærkede varer.

Endelig peger DMU på, at de samlede affaldsmængder er steget med 13 pct. fra 1994 til 2003. Husholdningerne producerer cirka en fjerdedel af den samlede mængde affald i Danmark, og mængden har været stigende i mange år, men er dog nu stagneret – ja, den faldt faktisk med 4 pct. fra 2002 til 2003. Hvis man går bag om tallene, viser de, at hovedparten af stigningen i de forgangne år skyldes, at der nu bliver indsamlet mere haveaffald, nemlig 0,5 mio. t i 2003 mod 0,25 mio. t i 1994. Derimod er den mængde affald, der hver uge indsamles som restaffald fra de danske husstande, stabiliseret.

Jeg har nu gennemgået nogle af de centrale problemområder, som DMU peger på. Jeg er enig i, at der er behov for en række tiltag, og det er også derfor, mange af disse ting faktisk er i fokus i regeringens miljøpolitik.

Enhedslisten beder mig også om at inddrage beskæftigelsesaspektet. Hr. Per Clausen nævnte Danmarks fodaftryk i den store verden, og her vil jeg godt henvise til, at Folketinget jo havde en forespørgselsdebat tilbage i maj sidste år, der resulterede i vedtagelse nr. V 20, som bl.a. opfordrede regeringen til at komme med en miljøteknologisk handlingsplan. Det var alle partier undtagen Enhedslisten enige om, og jeg kan sige, at vi arbejder på den, og at den kommer her i foråret. Samtidig har jeg forstået, at Socialistisk Folkeparti har taget initiativ til og arrangeret en

høring om miljøteknologi i Miljøudvalgets regi, og derfor synes jeg sådan set, det er lidt ærgerligt, at Enhedslisten ikke har kunnet vente på de initiativer, som alle i denne sal ved er på vej. Derfor vil jeg gå lidt let hen over det.

Vi kommer i løbet af foråret til at bruge ganske mange kræfter på at diskutere miljøteknologi. Jeg er enig med forespørgerne i, at her har Danmark virkelig noget at byde på, og derfor synes jeg også, det er et område, hvor det ville klæde Folketinget, hvis vi så vidt muligt kunne stå sammen om det.

Forhandling

Per Clausen (EL):

Nu skulle mine indledende bemærkninger altså ikke opfattes på den måde, at Enhedslisten i fremtiden mindre nidkært og omhyggeligt vil forfølge enkeltsager, som har fortjent at blive forfulgt, på så vel miljøministerens som andre områder. Men det er rigtigt, at en lang række af enkeltsagerne er affødt af, at vi generelt set har en utilstrækkelig miljøpolitik i Danmark, og at det derfor er godt at få en lidt mere samlet debat om den.

Kl. 10.15

Miljøministeren har ret i, at der er sket fremskridt. 30-35 års hårdt arbejde af miljøbevægelserne i dette land har ikke været forgæves. I starten var det især de mest venstreorienterede partier, som ihærdigt satte fokus på miljøproblemer. Det startede helt tilbage i 1970'erne, men tendensen har bredt sig hen over den politiske midte, i hvert fald i form af en erkendelse af, at der eksisterer nogle udfordrende problemer, der skal løses, så arbejdet har naturligvis ikke været forgæves.

Alligevel må man sige, at når statsministeren på Venstres forrige landsmøde, mener jeg det var, sagde, at ikke en fugl, ikke en fisk og ikke en frø har fået det ringere som følge af regeringens miljøpolitik, er det ikke helt i overensstemmelse med sandheden. Det er jo sådan, at mange arter og hele plantesamfund, naturtyper og landskabstyper har fået det værre.

Vildtbiologer rapporterer om, at harebestanden er gået dramatisk tilbage. Det skyldes mangel på føde – ikke om vinteren, men om sommeren – og forklaringen er jo den landbrugspolitik og den udnyttelse af naturen, vi har set i de senere år. Det har også ramt en lang række andre arter, så vi har altså stadig meget store proble-